

5. Om natten när som jag sover
 6. Om morgonen när jag vaknar
 7. Det enda som mig gläder i min
 8. Att om jag den vägen ej får gå
 9. Så den är lyftig som är över
 10. Jag ortar nu ej längre skriva
 11. Om någon nu lyfter att värt skriv
 12. Om någon har skrivit och givet
 13. Och hemma hos fader och moder sin.

Den Fjerde:
 En ny och mycket wacker bewäringswisa.

1. Bewäringsgossar födda 1830 de
 2. Och mycket wacker bewäringswisa.

minne Lyftar till olympen menskans sune Der
 blott sång och sol och wår och kärlek Flyttar
 wifaren på lifwets ur.

5. Hoppet diktar der sin rika saga Ref-
 tergalar blott i södren klaga, Men åt lifwet
 menskan ler och gläds; Gyllne stjernor brinna
 der i natten Speglande i azurblåa natten Och
 i flöjan af en stilla njutning Hjertats oupp-
 fyllda längtan kläds.

6. Åh! hur herrligt skulle det ej bliwa
 Att en gång så glad och forglös drifwa Som
 en wiking fring på ödets haf, Kryssa mellan
 myrtenströdda stränder Hemta skördar ifrån so-
 lens länder Och plantera diktens hwhita lilja
 Mellan korsfen på det flyddas graf.

1. En wän, som vill uppriktig vara,
 2. Min wän är en lilja i dalen,
 3. Så roser den hwarer jag plodad
 4. När jag går i grönaste lundar,
 5. Till längtan gingo gnest bnd Fur
 6. Nu är de gripna vndhop Och fitter
 7. Godt förwår; Den flette war på flykten.
 8. Ingo wi på salar dag, Som fördes ut i
 9. Och, De bo war har blef fångna. Fem
 10. Saten war tillgångens; Men hwarer flidades
 11. Ett wår bod ide nou, Ett morbidt flott hand
 12. Tropp betadt, Swarant blodet runo; Men

En ny kärlekswisa, författad af en yngling
 i Ufua socken.

En wän, som vill uppriktig vara, n. n.

Den Tredje:
 En ny kärlekswisa, författad af en yngling
 i Ufua socken.

En wän, som vill uppriktig vara, n. n.

Den Fjerde:
 En ny och mycket wacker bewäringswisa.
 Bewäringsgossar födda 1830 de, n. n.

Den Femte:
 Sydlängtan.
 Ser jag fogeln flyga öfwer fjärden. n. n.

GS 1956

Fem alldeles Nya Wisor.

Den Första:
 Här står jag nu ensam på stranden, n. n.

Den Andra:
 Ett rysligt mord wi skada fik, n. n.

Den Tredje:
 En ny kärlekswisa, författad af en yngling
 i Ufua socken.

En wän, som vill uppriktig vara, n. n.

Den Fjerde:
 En ny och mycket wacker bewäringswisa.
 Bewäringsgossar födda 1830 de, n. n.

Den Femte:
 Sydlängtan.
 Ser jag fogeln flyga öfwer fjärden. n. n.

Linköping, 1851. C. F. Ridderstad.

2. Den första:
 1. Det var en gång en gammal fiskare som bodde på en ö i en liten by. Han var en gammal man och hade varit fiskare i många år. Han hade en liten flicka som han älskade mycket. En dag gick han ut på fisket och fick en stor fisk. Han tog hem den och kokade den. När flickan kom hem frågade han om hon ville äta. Hon svarade att ja. Han tog fram fisken och satte den på bordet. Flickan gick fram och tog en bit. Men när hon smakade den såg hon att det var gift. Hon kastade den och gick till sin säng. Den gamla fiskaren såg detta och blev mycket förtvål. Han gick till flickan och tog hennes hand. Han sa till henne att hon inte skulle göra så. Flickan svarade att hon inte visste. Den gamla fiskaren tog henne i handen och sa till henne att hon skulle vara försiktig. Flickan svarade att ja. Den gamla fiskaren gick till sin fisk och fick en stor fisk. Han tog hem den och kokade den. När flickan kom hem frågade han om hon ville äta. Hon svarade att ja. Han tog fram fisken och satte den på bordet. Flickan gick fram och tog en bit. Men när hon smakade den såg hon att det var gift. Hon kastade den och gick till sin säng. Den gamla fiskaren såg detta och blev mycket förtvål. Han gick till flickan och tog hennes hand. Han sa till henne att hon inte skulle göra så. Flickan svarade att hon inte visste. Den gamla fiskaren tog henne i handen och sa till henne att hon skulle vara försiktig. Flickan svarade att ja.

med fulor och med frut; Att slås det är så
 ljust när fienden dör ut.
 9. För de stackare som hemma är det
 ynligt vara må, Så se hur rätt beväring åt
 främmand' länder gå. De följa skall befälet
 långt in i främmand' land Med huggaren wid
 sidan gewäret wid wår hand.
 Den Femte:
 Sydlängtan.
 1. Ser jag fogeln flyga öfwer fjärden,
 Längtansfull emot den södra werlden Dit han
 kanske hinner om en stund; Åh hur önskar ger-
 na att jag finge Följa flygten af hans lätta
 winge, Och som han när jag blef trött af
 fården Swila ut i en orangelund.
 2. Dimmig är octoberqvällens stjerne,
 Hastigt flydde wärens hulda tärna, Lik en fäg-
 ring som jag sett i går, Knappast hann den
 späda blommans tränad Lefwa ut sin korta
 bröllopsmanad; Knappt slog sommar'n upp
 sitt klara öga, Förr'n det mulnade af höstens
 tår.
 3. Om i hvarsen stode blott en julle,
 Willigt jag des segel hisa skulle Lägga ut från
 höstens mulna strand Rickande farwål ur skum-
 mig fragga Skulle jemt den hwhita hwimpeln
 wagga Tills han stannade i mänskensqwällen
 Nära kusten af min längtans lande.
 4. Der som lunden står i ewig sommar
 Och den nardusfriska rosen blommar Wårdad
 af en huldare natur Der en helig forntidsrika

3. Den andra:
 1. Det var en gång en gammal fiskare som bodde på en ö i en liten by. Han var en gammal man och hade varit fiskare i många år. Han hade en liten flicka som han älskade mycket. En dag gick han ut på fisket och fick en stor fisk. Han tog hem den och kokade den. När flickan kom hem frågade han om hon ville äta. Hon svarade att ja. Han tog fram fisken och satte den på bordet. Flickan gick fram och tog en bit. Men när hon smakade den såg hon att det var gift. Hon kastade den och gick till sin säng. Den gamla fiskaren såg detta och blev mycket förtvål. Han gick till flickan och tog hennes hand. Han sa till henne att hon inte skulle göra så. Flickan svarade att hon inte visste. Den gamla fiskaren tog henne i handen och sa till henne att hon skulle vara försiktig. Flickan svarade att ja. Den gamla fiskaren gick till sin fisk och fick en stor fisk. Han tog hem den och kokade den. När flickan kom hem frågade han om hon ville äta. Hon svarade att ja. Han tog fram fisken och satte den på bordet. Flickan gick fram och tog en bit. Men när hon smakade den såg hon att det var gift. Hon kastade den och gick till sin säng. Den gamla fiskaren såg detta och blev mycket förtvål. Han gick till flickan och tog hennes hand. Han sa till henne att hon inte skulle göra så. Flickan svarade att hon inte visste. Den gamla fiskaren tog henne i handen och sa till henne att hon skulle vara försiktig. Flickan svarade att ja.

2. Den första:
 1. Det var en gång en gammal fiskare som bodde på en ö i en liten by. Han var en gammal man och hade varit fiskare i många år. Han hade en liten flicka som han älskade mycket. En dag gick han ut på fisket och fick en stor fisk. Han tog hem den och kokade den. När flickan kom hem frågade han om hon ville äta. Hon svarade att ja. Han tog fram fisken och satte den på bordet. Flickan gick fram och tog en bit. Men när hon smakade den såg hon att det var gift. Hon kastade den och gick till sin säng. Den gamla fiskaren såg detta och blev mycket förtvål. Han gick till flickan och tog hennes hand. Han sa till henne att hon inte skulle göra så. Flickan svarade att hon inte visste. Den gamla fiskaren tog henne i handen och sa till henne att hon skulle vara försiktig. Flickan svarade att ja.

Den Första:
 1. Här står jag nu ensam på stranden,
 Midt på det brusande haf; Jag längtar åt de
 himmelska landen, Om det wore Herrans be-
 hag.
 2. Jag mig med Tobias beklagar: Hwad
 glädje skall jag kunna ha' Som här uti mörk-
 ret måste sitta, Och aldrig har sett Herrans
 dag.
 3. Men jag hafwer redan förnummit
 Hwad Gud gör är allt rätt och wäl. Det
 hafwer mig blifwit förkunnat, Att sorg skall
 förbättra min själ.
 4. Min fader och moder äro döde Och
 lemnade mig efter sig, Men allsintet till klä-
 der eller föda; Jag får ensam framslita min
 tid.
 5. Men Gud som of alla försörjer, Han
 är ju emot of så god, Han will för of vara
 en borgen, Blott wi wilja tro på hans ord.
 6. Fly bort du förtwiflande smärta Jag
 hoppas att Herren är god; Ty den som har
 Gud i sitt hjerta, Han får äfwen bröd på sitt
 bord.